

πολίτας δ' ὀφείλεται ἡ δόξα τῆς ἰδρύσεως τῶν καφενείων καλουμένων ἢ καφεψείων ἢ καφείων, ἢ ὅπως ἄλλως ἂν τις αὐτὰ ἀποκαλέσειεν. Ἐν δὲ τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ εἰσῆχθη κατὰ τὸ 1650, καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐπὶ Τουρκοκρατίας. Εἰς τὸν νέον κόσμον τὸ φυτὸν ἐκ Παρισίων μετεκομίσθη κατὰ τὸ 1726, καὶ περὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου καὶ τοῖς Ἀμερικανοῖς ἡ χρῆσις ἐδιδάχθη· ἐπειδὴ δ' ὑπέρογκος ἦν ἡ πρώτη τοῦ καφέ τιμὴ, ὁ ἐφευρετικὸς τῆς Δύσεως νοῦς πολλὰ ἐμηχανήσατο ἐπ' ἐσχάτων ὅπως δι' ἄλλων τινῶν σπερμάτων καὶ καρπῶν τὸν καφέ ἀντικαταστήσῃ, ἀλλ' ἄλλο γλαῦξ καὶ ἄλλο κορώνη φθέγγεται.

Οὐχὶ δ' ὁ λόγος ἐνταῦθα περὶ τῶν εἰδῶν τοῦ ἐν τῷ ἐμπορίῳ καφέ, ὅπως ἕως ἄλλος τις τῶν «Ἑρμῶν» ἐπεθύμει νὰ μάθῃ, οὐδὲ περὶ τῶν διαφορῶν καὶ ποικίλων τῆς παρασκευῆς αὐτοῦ καὶ χρήσεως τρόπων, διότι ταῦτα γνωστὰ καὶ τοῖς νηπίοις τυγχάνει· ἐνταῦθα περὶ τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας οἰκονομίας, τῆς συνήθους τοῦ καφέ χρήσεως ὑπ' ὅψιν λαμβανομένης, ἥτοι τοῦ ἐγγύματος τῶν πεφρυγμένων καὶ ἀληθесμένων σπερμάτων τοῦ καφέ, τοῦ καὶ σεσακχαρωμένου παρ' ἡμῖν. Μὴ δέ τις νομίσῃ τετριμμένα καὶ συνήθη τὰ περὶ τοῦ καφέ λελεγμένα πολλάκις καὶ ὑπὸ πολλῶν, διότι καὶ οὕτω πολλὰ ἔτι καὶ ἕτεροι πολλοὶ νὰ εἰπωσι δύνανται περὶ τοῦ κοιράνου τούτου τῶν διεγερτικῶν ὡς πρὸς τὴν παρὰ τοῖς πλείοσι τῶν θνητῶν διαδεδομένην χρῆσιν αὐτοῦ.

Ἡμεῖς λοιπὸν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ καφὲ λέγοντες ἐννοοῦμεν τὰ γνωμιμώτατα ἡμισφαιριοειδῆ σπέρματα τῆς Κοφέας (*semina Coffeae*), τὰ πρὸς τὸ φαιὸν πρασινωπὰ, τὰ φέροντα ἐπιμήκη κατὰ τὴν ὑπόκοilon αὐτῶν ἐπιφάνειαν ἐντομήν, ἔχοντα δὲ ἰδιάζουσάν τινα ἀρωματικὴν ὁσμὴν, καὶ γεῦσιν στυφὴν καὶ γλυκάζουσιν. Φαρμακολογικῶς ὑπάγονται τὰ σπέρματα ταῦτα εἰς τὰ στυπτικά ἢ βυρσοδιψώδη διεγερτικά, τὰ ἐνέχοντα καὶ αἰθέριο, ἔλαιον. Ἡ δὲ Κοφέα (*Coffea Arabica*, L.) ἡ Ἀραβικὴ κατὰ Ληναῖον εἰς τὴν Πεντανδρίαν—Μονογύναν ὑπαγομένη ἢ φυτολογικῶς ἄλλως εἰς τὴν τάξιν τῶν Κοφεοειδῶν (*Coffeineae*), εἰς τὴν